

Advies vergoedingen voor statenleden en leden van algemene besturen van waterschappen

Advies vergoedingen voor statenleden en algemene besturen waterschappen

Managementsamenvatting

Managementsamenvatting

Vanwege de aankomende periode van kandidaatstelling voor de verkiezingen van Provinciale Staten en de algemeen bestuursleden van de waterschappen in de tweede helft van 2022, heeft de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) het Adviescollege rechtspositie politieke ambtsdragers (hierna: het college) gevraagd met spoed te adviseren over de hoogte van de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen. De Minister van BZK stelde het college een aantal vragen over de hoogte van de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen.

Het college voldoet met zijn eerste advies aan deze wens. Het college heeft echter sinds zijn benoeming op 28 april 2022 nog niet de gelegenheid gehad voor een meer fundamentele reflectie in eigen kring. In het licht van de aankomende periode van kandidaatstelling heeft het college echter begrip voor de noodzaak tot snelle besluitvorming te komen over de hoogte van de vergoedingen voor Statenleden en leden van algemeen besturen van waterschappen.

Naar aanleiding van het kabinetsstandpunt over het advies van de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB) "*Voor de publieke zaak*", is door *SEO Economisch Onderzoek* een onderzoek verricht naar de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen¹. De Tweede Kamer is op 26 juni 2020 over de uitkomsten van dit onderzoek geïnformeerd. Er is door SEO onderzocht in hoeverre de vergoeding voor de werkzaamheden mensen met uiteenlopende achtergronden in staat stelt voldoende tijd vrij te maken voor het ambt. Het onderzoek heeft bestaan uit een literatuurstudie, interviews en een online enquête onder alle leden van de Provinciale Staten en algemeen bestuursleden van waterschappen. De onderzoekers concluderen dat er goede argumenten zijn, vooral gerelateerd aan de taakzwaarte voor deze volksvertegenwoordigers, om deze vergoeding te verhogen.

Op grond van uitgevoerde analyses in het onderzoek van *SEO Economisch Onderzoek* stelt het college het volgende vast:

1. Statenleden en algemeen bestuursleden ontvangen op dit moment aanzienlijk minder vergoeding per uur dan raadsleden van de (grotere) middelgrote gemeenten. Een belangrijke maatstaf voor de hoogte van de vergoeding is het aantal euro's dat een volksvertegenwoordiger ontvangt voor ieder uur dat hij of zij naar eigen zeggen aan het ambt besteedt. Gelet op de toegenomen taakzwaarte is de vergoeding ten opzichte van de gederfde inkomsten van zowel de Statenleden als de algemeen bestuursleden naar het oordeel van het college ontoereikend.

¹ Onderzoek SEO, februari 2020, in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. *De vergoeding voor leden van de Provinciale Staten en algemeen bestuursleden van waterschappen.*

2. De ontwikkeling van de vergoedingen voor Statenleden en algemeen bestuursleden (qua indexeringen) loopt vanaf 2000 op zich synchroon met die van andere politieke ambtsdragers.
3. Het absolute niveau van de vergoeding is echter laag, en is al geruime tijd niet meer herijkt. De vergoeding wordt door Statenleden en algemeen bestuurders ook als laag ervaren, met als mogelijk gevolg dat dit negatief bijdraagt aan de overweging om zich niet (her)verkiezbaar te stellen.
4. Het college adviseert de door *SEO Economisch Onderzoek* voorgestelde maatstaf te concretiseren, door voor Statenleden uit te gaan van het gemiddelde van de vergoedingen voor de beide laatste categorieën inwonertallen in de categorie middelgrote gemeenten, wat neerkomt op een bedrag van € 1.526,07 per maand. Dit leidt tot een gerechtvaardigde en naar het oordeel van het college beheerste verhoging van het huidige bedrag van de vergoeding, met ca. 16%.
5. Ook voor het advies over de vergoeding voor leden van algemeen besturen van de waterschappen sluit het college aan bij het voor de Statenleden gebruikte criterium, en zou het wil daarbij uitgaan van het gemiddelde van de vergoedingen voor raadsleden bij de genoemde twee categorieën inwonertallen van de middelgrote gemeenten. Het college deelt het door de onderzoekers van *SEO Economisch Onderzoek* voorgestelde bescheiden karakter van een verhoging. Uitgaande van een verhoging met drie procentpunt van de in 2008 vastgestelde basis van 35% van de vergoeding van een raadslid in de toenmalige inkomensklasse van 60.001-80.000 inwoners, komt dat neer op een bedrag van € 580,00 (38% van € 1.526,07), een verhoging met bijna 8%. Dit is een verhoging die naar het oordeel van het college in een redelijke verhouding staat tot de geadviseerde verhoging van de vergoeding voor Statenleden, die immers al sinds de jaren zeventig niet meer is herijkt.
6. Het college doet geen concreet voorstel voor terugwerkende kracht. De aanleiding voor de verhoging van de vergoedingen is in een ver(der) verleden gelegen en besluitvorming over de aanpassing van de vergoedingen is enige tijd aangehouden, om diverse redenen. Op zichzelf maakt dat een bepaalde terugwerkende kracht goed verdedigbaar, maar een advies over een preciezer tijdstip is niet makkelijk te geven. Het college laat aan de Minister over of zij het wenselijk vindt aan het voorstel terugwerkende kracht te verlenen en vanaf wanneer.
7. Het college overweegt ten slotte dat er vaste beloningsverhoudingen tussen verschillende categorieën politieke ambtsdragers wellicht zouden kunnen

leiden tot een duidelijke(r) samenhang en minder discussie bij eventuele aanpassing van de hoogte van de vergoeding dan bij incidentele aanpassingen wellicht het geval is. Om die reden zou het college bij een latere gelegenheid op een dergelijke systematiek willen terugkomen.

Inleiding

Inleiding

Vanwege de aankomende periode van kandidaatstelling voor de verkiezingen van Provinciale Staten en de algemeen bestuursleden van de waterschappen in de tweede helft van 2022, heeft de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) het op 28 april 2022 benoemde Adviescollege rechtspositie politieke ambtsdragers (hierna: het college) gevraagd met spoed te adviseren over de hoogte van de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen.

Het college voldoet met zijn eerste advies graag aan deze wens. Het college geeft er voor de toekomst de voorkeur aan zijn adviezen als regel niet onder een dergelijke tijdsdruk tot stand te laten komen, vooral vanwege het belang te kunnen werken aan adviezen met voldoende samenhang, diepgang en afstand tot de "waan van de dag" en zeker nu het college nog niet de gelegenheid heeft gehad voor een meer fundamentele reflectie in eigen kring. In het licht van de aankomende periode van kandidaatstelling heeft het college echter begrip voor de noodzaak thans tot snelle besluitvorming te komen over de hoogte van de vergoedingen voor Statenleden en leden van algemeen besturen van waterschappen.

De vraagstelling

De Minister van BZK stelde het college een aantal vragen over de hoogte van de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen. Daarbij heeft zij het college gewezen op de voorgeschiedenis.

Naar aanleiding van het kabinetsstandpunt over het advies van de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB) "*Voor de publieke zaak*", is door *SEO Economisch Onderzoek* een onderzoek verricht naar de vergoeding voor Statenleden en algemeen bestuursleden van de waterschappen². De Tweede Kamer is op 26 juni 2020 over de uitkomsten van dit onderzoek geïnformeerd. Er is onderzocht in hoeverre de vergoeding voor de werkzaamheden mensen met uiteenlopende achtergronden in staat stelt voldoende tijd vrij te maken voor het ambt. Het onderzoek heeft bestaan uit een literatuurstudie, interviews en een online enquête onder alle leden van de Provinciale Staten en algemeen bestuursleden van waterschappen. De literatuurstudie bevat een historisch overzicht van de politieke vergoedingen van ambtsdragers, een internationale vergelijking en een opsomming van de verschillende doelen voor het uitkeren van een vergoeding. De onderzoekers concluderen dat er goede argumenten zijn, onder meer gerelateerd aan de taakzwaarte voor deze volksvertegenwoordigers, om deze vergoeding te verhogen.

² Onderzoek SEO, februari 2020, in opdracht van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. *De vergoeding voor leden van de Provinciale Staten en algemeen bestuursleden van waterschappen.*

Overwegingen van het college

Het college heeft kennisgenomen van dit door *SEO Economisch Onderzoek* uitgevoerde onderzoek en het daaraan ten grondslag liggende materiaal. Het college ziet mede vanwege het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag geen aanleiding om (delen van) dit onderzoek thans over te doen of nieuw onderzoek aan het bestaande materiaal toe te voegen. Voor zijn advies heeft het college derhalve volstaan met een analyse van het bestaande (onderzoeks-)materiaal: het eerdergenoemde SEO-onderzoek, het advies van de Raad voor het Openbaar Bestuur (ROB)³ en -meer op de achtergrond- een tweetal adviezen van de commissie Dijkstal⁴. Daarnaast heeft het college op 7 juni 2022 een gesprek gevoerd met de voorzitter en een bestuurslid van de vereniging *Statenlid.nu* en op 15 juni 2022 een gesprek met de voorzitter van de Vereniging Waterschapsbestuurders. Beide verenigingen hebben hun visie gegeven op de (hoogte van) de vergoedingen voor Statenleden en leden van algemeen besturen van waterschappen en hebben gewezen op het belang van een spoedige advisering.

Op grond van uitgevoerde analyses in het onderzoek van *SEO Economisch Onderzoek* stelt het college vast:

- a) Het niveau van vergoeding van Statenleden is sinds 1975 niet structureel aangepast. Voor wat betreft algemeen bestuursleden van waterschappen is de vergoeding sinds 2008 niet structureel aangepast. Wel worden de vergoedingen jaarlijks geïndexeerd. De ontwikkeling van de vergoedingen voor Statenleden en algemeen bestuursleden loopt qua indexeringen vanaf 2000 synchroon met die van andere politieke ambtsdragers;
- b) de taakzwaarte is zowel voor Statenleden als voor algemeen bestuursleden van waterschappen toegenomen. Daarnaast is de vergoeding ontoereikend om gederfde inkomsten uit werk te compenseren. Verder wordt de vergoeding door veel Statenleden al zeer geruime tijd als te laag ervaren. Algemeen bestuursleden geven in meerderheid aan de vergoeding te laag te vinden. Het mogelijk gevolg van de te laag ervaren vergoeding is dat burgers zich niet (opnieuw) verkiesbaar stellen voor het ambt van Statenlid of algemeen bestuurslid, met minder ervaren volksvertegenwoordigers als mogelijk gevolg. In het licht van de bovengenoemde punten is een verhoging van de vergoeding gerechtvaardigd;
- c) op grond van zelf gerapporteerde uren is de gemiddelde vergoeding per uur voor Statenleden en algemeen bestuursleden lager dan voor gemeenteraadsleden, en

³ Raad voor het Openbaar Bestuur (2018). *Voor de publieke zaak*.

⁴ Commissie Dijkstal (2004) *Over dienen en verdienen* en Commissie Dijkstal (2005) *Beloningsverhoudingen Politieke Ambtsdragers* (over onder andere een samenhangend beloningsgebouw voor politieke ambtsdragers).

zeker lager dan de vergoeding voor gemeenteraadsleden uit grotere gemeenten. Taakzwaarte is een kwestie van bestede tijd, maar ook van de intensiteit van het werk als politiek ambtsdrager. Verschillen en overeenkomsten in taakzwaarte tussen politieke ambtsdragers zijn daarom niet zonder meer te bepalen op basis van zelf gerapporteerde uren;

- d) vaste beloningsverhoudingen tussen verschillende categorieën politieke ambtsdragers zouden kunnen leiden tot een duidelijke(r) samenhang en minder discussie bij eventuele aanpassing van de hoogte van de vergoeding dan bij incidentele aanpassingen wellicht het geval is.

Met name dit laatste aspect pleit voor het breder en meer fundamenteel beschouwen van de samenhang in het huidige "vergoedingenhuis" van politieke ambtsdragers. Uit het oogpunt van een robuuste samenhang in het geheel van de vergoedingen, vindt het college dit een aantrekkelijke gedachte, waar het in de toekomst graag aandacht aan wil geven. Het voordeel van een meer incidentele herijking is echter dat deze los van de vergoedingen van andere politieke ambten kan geschieden. Het college is ervan overtuigd dat het nog langer uitstellen van besluitvorming over de onderhavige vergoedingsbedragen, die lijden aan dit soort "achterstallig onderhoud", niet wenselijk is.

Als maatstaf adviseerden de onderzoekers van *SEO Economisch Onderzoek* om voor Statenleden en algemeen bestuursleden in dit concrete geval uit te gaan van de hoogte van vergoedingen van de gemeenteraadsleden uit middelgrote gemeenten, waarbij Statenleden een hogere vergoeding zouden moeten ontvangen dan algemeen bestuursleden. De maandelijkse vergoeding in deze categorie raadsleden bedraagt thans (voor de grootste gemeenten in de categorie "middelgroot") maximaal € 1.645,72. De vergoeding van algemeen bestuursleden is in 2008 gebaseerd op 35% van de vergoeding voor een raadslid in de toenmalige inwonersklasse 12⁵ (te weten 35%). De onderzoekers pleiten er voor deze vergoeding te verhogen met een 'bescheiden percentage'. Statenleden zouden gezien hun taken en verantwoordelijkheden volgens de onderzoekers een vergoeding van '80 tot 100 procent' van de vergoeding van gemeenteraadsleden uit middelgrote gemeenten moeten ontvangen.

Het college is vooral vanwege het langdurig achterwege blijven van een herijking en de toegenomen taakzwaarte van oordeel dat de vergoedingen voor beide categorieën politieke ambtsdragers eenmalig structureel moeten worden verhoogd. Daarvoor kan in dit geval de vergoeding voor raadsleden uit middelgrote gemeenten als uitgangspunt worden gebruikt. Omdat onder de categorie "middelgrote gemeenten" meerdere raadsvergoedingen voorkomen, is enige concretisering of verduidelijking wel gewenst. Het college gaat hier in zijn advies op in.

⁵ Destijds voor gemeenten met 60.001-80.000 inwoners

Advies

Advies

Op grond van bovenstaande overwegingen en in antwoord op de door de Minister van BZK gestelde vragen adviseert het college als volgt:

Leden van Provinciale Staten

1. Welke afwegingen en argumenten dienen te worden gehanteerd om de vergoeding voor werkzaamheden voor de leden van Provinciale Staten aan te passen?

De vergoeding voor werkzaamheden voor Statenleden is (los van indexatie) niet structureel aangepast sinds de invoering ervan in 1975, terwijl de taakzwaarte en de complexiteit van de vraagstukken blijkt te zijn toegenomen. Verder is het aantal Statenleden verminderd, terwijl de bevolking is gegroeid. Statenleden ervaren het niveau van hun vergoeding als laag en laten dit geluid al vele jaren horen. Een hogere vergoeding zou mogelijk tot langer zittende, en daarmee meer ervaren volksvertegenwoordigers kunnen leiden, indien de tegemoetkoming in de gedeerde inkomsten uit de hoofdbetrekking naar een hoger niveau wordt opgetrokken. Uit het onderzoek blijkt namelijk dat de vergoeding voor de werkzaamheden door de Statenleden zelf ontoereikend wordt bevonden om het gemiddeld aantal op te nemen verlofuren adequaat te compenseren.

Incidentele aanpassingen van vergoedingen binnen het samenhangend geheel van de vergoedingen voor politieke ambtsdragers brengen het risico mee dat de hoogte van andere vergoedingen ook ter discussie wordt gesteld. Het college acht dit uitstralingsrisico in dit geval echter te overzien, gezien het ontbreken van structurele aanpassingen sinds de jaren zeventig voor Statenleden enerzijds en de eerdergenoemde structurele taakaanpassingen en –verzwaringen anderzijds. Het college adviseert dan ook om de vergoeding voor Statenleden eenmalig structureel te verhogen.

2. Op welke hoogte dient de vergoeding voor de werkzaamheden voor leden van Provinciale Staten te worden vastgesteld?

De vergoeding voor Statenleden (exclusief onkostenvergoedingen) bedraagt thans € 1.311,03 per maand. Het college adviseert om voor een eenmalige structurele aanpassing van de hoogte van de vergoeding aan te sluiten bij de door *SEO Economisch Onderzoek* aanbevolen maatstaf van de vergoeding die raadsleden in middelgrote gemeenten ontvangen. Uit het rapport blijkt dat de onderzoekers uitgaan van '80 tot 100 procent' van het bedrag dat overeenkomt met de categorie middelgrote gemeenten met het hoogste inwonertal. Dit zou dan voldoende aansluiten bij de taakomvang en taakzwaarte. Deze maatstaf vraagt om concretisering. De VNG noemt gemeenten met 30.000 tot 80.000 inwoners "middelgrote gemeenten".

Daarbinnen vallen drie vergoedingsbedragen voor de raadsleden:
(Vergoeding voor raadsleden per gemeentegrootte vanaf januari 2022).

Inwonertal	Vergoeding
tot en met 40.000	€1.081,35
40.001-60.000	€1.406,42
60.001-100.000	€1.645,72

Het college adviseert de voorgestelde maatstaf te concretiseren, door uit te gaan van het gemiddelde van de vergoedingen voor de beide laatste categorieën inwonertallen in de categorie middelgrote gemeenten, wat neerkomt op een bedrag van €1526,07 per maand. Dit zou leiden tot een alleszins gerechtvaardigde en naar het oordeel van het college beheerste verhoging van het huidige bedrag van de vergoeding, met ca. 16%.

3. Wat is een geschikte ingangsdatum voor een eventuele aanpassing van de vergoeding? Is terugwerkende kracht aangewezen?

Gelet op het feit dat een fundamentele en incidentele herijking langdurig achterwege is gebleven en de taakzwaarte is toegenomen, is een verhoging van de vergoeding met een bepaalde terugwerkende kracht goed verdedigbaar. Het college overweegt daarbij echter het volgende:

- De verschillende factoren die hebben bijgedragen aan de toegenomen taakzwaarte van het ambt van Statenlid hebben zich in de meeste gevallen geleidelijk gemanifesteerd. Het is daarom lastig om een specifiek tijdsmoment aan te wijzen waarop de vergoeding niet meer afdoende in verhouding stond tot de taakzwaarte. Daarbij komt dat er ook verschillen in (ervaren) taakzwaarte zijn over de jaren heen en tussen Statenleden;
- Bij cao-processen worden salarisveranderingen vaker met terugwerkende kracht afgesproken indien het proces van onderhandelen meer tijd nodig heeft dan de einddatum van de cao. Van een cao of van langer durende onderhandelingen is in deze situatie echter geen sprake. De bijzondere manier waarop arbeidsvoorwaarden van politieke ambtsdragers tot stand komen maakt dat het lastig is een datum aan te wijzen waarop een eventuele terugwerkende kracht zou kunnen worden gericht. Er is immers geen aflopende cao, of een daarmee vergelijkbare tijdigheid in het proces van vaststellen van de arbeidsvoorwaarden. Wel gaat het Rechtspositiebesluit decentrale politieke ambtsdragers ervan uit dat per 1 januari van elk jaar de vergoedingen worden aangepast overeenkomstig de procentuele wijziging van het door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde indexcijfer cao-lonen overheid;

- Aan een regeling wordt slechts terugwerkende kracht verleend indien daarvoor een bijzondere reden bestaat (zie Aanwijzingen voor de regelgeving, aanwijzing 5.62 'terugwerkende kracht'). De Aanwijzingen voor de regelgeving noemen als voorbeeld gevallen waarin de regelgeving een achterstand heeft opgelopen ten opzichte van in de praktijk noodzakelijk gebleken ontwikkelingen die legalisering achteraf behoeven. Legalisering dient dan wel op zo kort mogelijke termijn te geschieden, opdat de periode waarover de regeling terugwerkt, beperkt blijft;
- De aanvraag is met spoed gedaan vanwege de kandidaatstelling voor de komende verkiezingen van Provinciale Staten en algemeen bestuursleden van waterschappen. Daarmee is de aanpassing van de vergoeding vooral gericht op de kandidaten voor deze verkiezingen.

Gelet op bovenstaande overwegingen acht het college het daarom zowel verdedigbaar als de verhoging van de vergoeding in zou gaan per 1 januari 2022, als ook dat deze in de toekomst gaat gelden, uiterlijk met ingang van de verkiezingen van maart 2023.

4. Hoe past de voorgestelde aanpassing binnen de beloningsverhoudingen van de politieke ambtsdragers van de decentrale overheden?

Het college volgt de argumentatie van het SEO onderzoek om in dit concrete geval van achterstallig onderhoud incidenteel de vergoeding te verhogen door aansluiting te zoeken bij de vergoeding voor raadsleden van middelgrote gemeenten. Het onderstreept echter dat het zich graag nader uitgebreid wil beraden op de beloningsverhoudingen van politieke ambtsdragers.

Algemeen bestuursleden waterschappen

1. Welke afwegingen en argumenten dienen te worden gehanteerd om de vergoeding voor werkzaamheden voor de algemeen bestuursleden van de waterschappen (hierna: algemeen bestuursleden) aan te passen?

De onderzoekers van *SEO Economisch Onderzoek* concludeerden dat er reden is om het niveau van de vergoeding van de algemeen bestuursleden "eenmalig aan te passen en in lijn te brengen met onder andere de toegenomen taakzwaarte". De vergoeding van algemeen bestuursleden van de waterschappen is in 2008 op basis van toegenomen taakzwaarte voor het laatst structureel verhoogd. Gemiddeld gezien ontvangen algemeen bestuursleden per uur minder dan gemeenteraadsleden uit middelgrote (en grote) gemeenten. Ook voor de algemeen bestuursleden geldt dat de vergoeding die zij ontvangen als ontoereikend wordt ervaren om gederfde inkomsten te compenseren. En ook de algemeen bestuursleden zijn ontevreden over het niveau van de vergoeding. Vastgesteld is door de onderzoekers van SEO dat de taakzwaarte van algemeen bestuursleden bij de waterschappen sinds de laatste verhoging in 2008 verder is toegenomen. Het aantal spelers dat betrokken is bij beleids- en besluitvorming bij de waterschappen is toegenomen en de vraagstukken zijn complexer geworden. Door de bestuursakkoorden die over kwesties als klimaatverandering en energietransitie gaan, is de samenwerking met rijk, provincies, gemeenten en drinkwaterbedrijven geïntensiveerd. Dit maakt het voor algemeen bestuursleden ingewikkelder om het speelveld te overzien en hun rol goed te vervullen. Daarnaast is de Europese Unie als externe speler belangrijker geworden, voor bijvoorbeeld de Kaderrichtlijn Water, de Vogel- en Habitatrichtlijn en de aanwijzing van de Natura2000-gebieden. De schaalvergroting die onder waterschappen heeft plaatsgevonden, heeft voorts geleid tot een groter aantal kiezers per algemeen bestuurslid. Campagnevoeren kost daardoor meer tijd en inspanning. Het takenpakket blijkt dus op meerdere onderdelen verzaamd.

Het college acht om bovengenoemde redenen een bescheiden verhoging van de vergoeding voor de leden van de algemeen besturen logisch en redelijk. Aangezien het hier gaat om een eenmalige aanpassing van de vergoeding, acht het college dit passend binnen het geheel van de beloningsverhoudingen van (decentrale) politieke ambtsdragers. Een hogere vergoeding zou een positief effect op de kandidaatstelling kunnen hebben en tot langer zittende, en daarmee meer ervaren algemeen bestuursleden kunnen leiden.

2. Op welke hoogte dient de vergoeding voor de werkzaamheden voor leden van de algemene besturen van waterschappen te worden aangepast?

Het college is van oordeel dat er op grond van de bevindingen van *SEO Economisch Onderzoek* en de daar genoemde eerdere onderzoeken, redenen zijn om de vergoeding

voor algemeen bestuursleden in beperkte mate te verhogen. Als maatstaf is door *SEO Economisch Onderzoek* gesuggereerd om voor de algemeen bestuursleden te kijken naar de hoogte van vergoedingen voor gemeenteraadsleden uit middelgrote gemeenten, zoals dat eerder in 2008 ook was gedaan. Ook voor deze vergoeding wil het college aansluiten bij het voor de Statenleden gebruikte criterium en uitgaan van het gemiddelde van de vergoedingen voor raadsleden bij de eerdergenoemde twee categorieën inwonertallen van de middelgrote gemeenten. De vergoeding voor leden van de algemeen besturen van waterschappen (exclusief onkostenvergoedingen) bedraagt thans € 537,85 per maand. Het college deelt het door de onderzoekers van *SEO Economisch Onderzoek* voorgestelde bescheiden karakter van een verhoging. Uitgaande van een verhoging met drie procentpunt van de in 2008 vastgestelde basis van 35% van de vergoeding van een raadslid in de toenmalige inkomensklasse van 60.001-80.000 inwoners, komt dat neer op een bedrag van € 580,00 (38% van € 1.526,07); een verhoging met bijna 8%. Een verhoging die naar het oordeel van het college in een redelijke verhouding staat tot de geadviseerde verhoging van de vergoeding voor Statenleden, die immers al sinds de jaren zeventig niet meer is herijkt. Daardoor is voor die categorie ambtsdragers sprake van een zekere inhaalslag, terwijl de vergoedingen van de algemeen bestuursleden nog in 2008 fundamenteel zijn aangepast.

3. Wat is een geschikte ingangsdatum voor een eventuele aanpassing van de vergoeding? Is terugwerkende kracht aangewezen?

Zoals het college hiervoor bij de vergoeding van de Statenleden al heeft toegelicht, is een verhoging van de vergoeding met terugwerkende kracht goed verdedigbaar, maar is het specifieke tijdstip daarvan lastig te bepalen. Bovendien zijn er naast overwegingen om de vergoeding per 1 januari 2022 in te laten gaan, ook argumenten om dit uiterlijk op de datum voor de komende verkiezingen in maart 2023 te laten ingaan. Beide opties legt het college daarom ook als advies voor.

4. Hoe past de voorgestelde aanpassing binnen de beloningsverhoudingen van de politieke ambtsdragers van de decentrale overheden?

Het college volgt ook hier de argumentatie van het SEO onderzoek om in dit concrete geval van achterstallig onderhoud incidenteel de vergoeding te verhogen door aansluiting te zoeken bij de vergoeding voor raadsleden van middelgrote gemeenten. Het onderstreept echter ook hier dat het zich graag nader uitgebreid wil beraden op de beloningsverhoudingen van politieke ambtsdragers van de decentrale overheden.

Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag

Bel of mail voor info:
+31703765746
info@adviescollege-rpa.nl

www.adviescollege-rpa.nl